

Журавлині луги, або Купальські вогні

Анатолій Качан

Журавлі пропливають над нами,
Щось курличуть притихлим лугам
І розколюють душу клинами,
Як поліно сухе – пополам.

З журавлями до теплого краю,
Де кокоси на пальмах ростуть,
Половина душі відлітає,
Половина лишається тут.

Навесні ті клини журавлині
Бумерангом повернуться знов
У луги, де цвіте журавлина,
Де колись потопав птахолов.

1

Птахолов той хотів упіймати
Журавля з королівським вінцем
І якраз під Купайлове свято
Він до луку пішов із сільцем.

Скрекотала сорока над лугом,
Бив на сполох деркач у траві.
Та як сон, у ловця-волоцюги
Журавель все не йде з голови.

"Журавля посаджу я у клітку,
На Пташиному ринку продам
І куплю там капкани та сітку,
А вино "Ізабелла" – для дам..."

Птахолов запалив папіросу.
Коли гульк – у траві-мураві
Куличок шкутильгає, голосить
І волочить крило по траві.

"Що,попався на свято Купала?"

А кулик все волочить крильце
І відводить приблуду подалі
Від гнізда журавля із вінцем.

Того дня у трясу́че болото
Птахолова кулик заманив,
Щоб у нього пропала охота
Вінценосних ловить журавлів.

2

Біля річки палАли багАття,
А навколо святкових вогнів
Хороводи водили дівчата
І співали купальські пісні.

"Ой на Івана та й на Купала
Дівчина в лузі квіти збирала.
Квіти збирала, вінок сплітала,
На тиху воду вінок пускала..."

* * *

"Посаджу я мальву, сторожу поставлю.
Стороною дощик іде, стороною
Над моєю мАльвою червоною..."

Сьогодні Івана, а завтра Купала.
Стороною дощик іде, стороною
Над моєю мАльвою червоною..."

Під святкові пісні-хороводи
Про Купала і Сонце ясне
Раптом чують дівчата - з болота
Хтось гукає: "Ря-туй-те мене!!."

Птахолова гуртом визволяли
Із болота дідусь Водяник,
Дві Русалки, Марена, Купало.*
Сновигав тут і Чорт з карнавалу,

А десь поряд сміявся к у л и к .

Чорт подав сучкувату ломаку.
Та ще дужче у небо нічне
Птахолов закричав з переляку:
"А це що за страхіття-чортяки?!"
Ой, рятуйте, рятуйте мене!!!.."

3

Журавлі пропливають над нами,
Щось курличуть притихлим лугам
І розколюють душу клинами,
Як поліно сухе – пополам.

Ось і знову з лугів відлітає
Із курликанням клин журавлів.
Їх за море, до теплого краю
Ватажок вінценосний повів.

І легенду розкажує всоте
Молодим журавлям ватажок,
Як на свято Купала в болоті
Птахолова скупав куличок.

*Тут – дійові